

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KISIELICE

**ZAŁĄCZNIK NR 2
DO UCHWAŁY NR
RADY MIEJSKIEJ W KISIELICACH
Z DNIA**

**- CZĘŚĆ TEKSTOWA –
- KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO -**

2019 r.

SPIS TREŚCI

I. KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW, W TYM WYNIKAJĄCE Z AUDYTU KRAJOBRAZOWEGO.....	5
1. CELE I KIERUNKI POLITYKI PRZESTRZENNEJ	5
2. ZASADY ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.....	7
II. KIERUNKI I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIU ORAZ UŻYTKOWANIA TERENÓW, W TYM TERENY PRZEZNACZONE POD ZABUDOWĘ ORAZ TERENY WYŁĄCZONE SPOD ZABUDOWY.....	9
1. KIERUNKI I WSKAŹNIKI ZAGOSPODAROWANIA I UŻYTKOWANIA TERENÓW DLA POSZCZEGÓLNYCH TERENÓW FUNKCJONALNYCH, W TYM WYTYCZNE ICH OKREŚLANIA W MIEJSCOWYCH PLANACH ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	9
2. OBSZARY WSKAZANE DO OBJĘCIA ZAKAZEM I OGRANICZENIAMI ZABUDOWY I ZAGOSPODAROWANIA NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH.....	19
3. DOPUSZCZALNY ZAKRES ZMIAN	19
III. OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY, KRAJOBRAZU, W TYM KRAJOBRAZU KULTUROWEGO I UZDROWISK.....	20
1. OGÓLNE CELE I KIERUNKI DZIAŁAŃ W ZAKRESIE OCHRONY ŚRODOWISKA	20
2. ELEMENTY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO OBJĘTE OCHRONĄ NA PODSTAWIE PRZEPISÓW O OCHRONIE PRZYRODY	22
2.1. OBSZAR CHRONIONEGO KRAJOBRAZU JEZIORA GORYŃSKIEGO	22
2.2. OCHRONA POMNIKÓW PRZYRODY.....	25
2.3. KORYTARZE EKOLOGICZNE.....	25
2.4. UŻYTKI EKOLOGICZNE	25
2.5. ZESPÓŁ PRZYRODNICZO-KRAJOBRAZOWY	26
2.6. OCHRONA GATUNKOWA ROŚLIN, ZWIERZĄT I GRZYBÓW.....	26
2.7. OCHRONA ZASOBÓW GLEBOWYCH.....	27
2.8. OCHRONA GRUNTÓW LEŚNYCH ORAZ GRUNTÓW ZADRZEWIONYCH I ZAKRZEWIONYCH.....	28
2.9. OCHRONA ZASOBÓW WODNYCH	28
2.10. OCHRONA POWIETRZA ATMOSFERYCZNEGO.....	29
2.11. ZASADY LOKALIZACJI OBIEKTÓW PRODUKCJI ZWIERZĘCEJ	29
IV. OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ.....	30
1. OCHRONA ZABYTKÓW ARCHITEKTURY I TECHNIKI ORAZ OBSZARÓW ZABYTKOWYCH.....	30
2. OCHRONA ZABYTKÓW ARCHEOLOGICZNYCH	30
3. OCHRONA KRAJOBRAZU KULTUROWEGO	30
4. OBIEKTY I OBSZARY WSKAZANE DO REWITALIZACJI.....	31
V. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY	

TECHNICZNEJ	32
1. ROZWÓJ KOMUNIKACJI DROGOWEJ	32
2. ROZWÓJ KOMUNIKACJI ROWEROWEJ I PIESZEJ	33
3. ROZWÓJ SIECI WODOCIĄGOWEJ.....	33
4. ROZWÓJ SIECI WODNO-KANALIZACYJNEJ	34
5. ROZWÓJ SIECI ELEKTROENERGETYCZNEJ	34
6. ROZWÓJ SIECI GAZOWEJ	35
7. ROZWÓJ SIECI TELEKOMUNIKACYJNEJ	35
8. ROZWÓJ CIEPŁOWNICTWA.....	36
9. ROZWÓJ SYSTEMU GOSPODARKI ODPADAMI.....	36
10. ODNAWIALNE ŹRÓDŁA ENERGII	37
VI. OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM	37
VII. OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU PONADLOKALNYM, ZGODNIE Z USTALENIAMI PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA I USTALENIAMI PROGRAMÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 48 UST. 1	37
VIII. OBSZARY DLA KTÓRYCH OBOWIĄZKOWE JEST SPORZĄDZENIE MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEPROWADZENIA SCALEŃ I PODZIAŁU NIERUCHOMOŚCI, A TAKŻE OBSZARY PRZESTRZENI PUBLICZNEJ.....	38
IX. OBSZARY DLA KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SIĘ SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE ZMIANY PRZEZNACZENIA GRUNTÓW ROLNYCH I LEŚNYCH NA CELE NIEROLNICZE I NIELEŚNE.....	39
X. KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ	39
XI. OBSZARY SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ ORAZ OBSZARY OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH.....	41
1. OBSZARY SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ	41
2. OBSZARY OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH	41
XII. OBIEKTY LUB OBSZARY, DLA KTÓRYCH WYZNACZA SIĘ W ZŁOŻU KOPALINY FILAR OCHRONNY.....	42
XIII. OBSZARY POMNIKÓW ZAGŁADY I ICH STREF OCHRONNYCH ORAZ OBOWIĄZUJĄCE NA NICH OGRANICZENIA PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ, ZGODNIE Z PRZEPISAMI USTAWY Z DNIA 7 MAJA 1999 R. O OCHRONIE TERENÓW BYŁYCH HITLEROWSKICH OBOZÓW ZAGŁADY (DZ.U.2015 POZ. 2120)	42
XIV. OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCENI, REHABILITACJI, REKULTYWACJI LUB REMEDIACJI.....	42
1. OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCENI I REHABILITACJI	42

2. OBSZARY NIEZABUDOWANE WYMAGAJĄCE REKULTYWACJI	43
3. OBSZARY WYMAGAJĄCE REMEDIACJI.....	43
XV. OBSZARY ZDEGRADOWANE	43
XVI. GRANICE TERENÓW ZAMKNIĘTYCH I ICH STREF OCHRONNYCH.....	43
XVII. OBSZARY FUNKCJONALNE O ZNACZENIU LOKALNYM, W ZALEŻNOŚCI OD UWARUNKOWAŃ I POTRZEB ZAGOSPODAROWANIA WYSTĘPUJĄCYCH W GMINIE	43

I. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów, w tym wynikające z audytu krajobrazowego

1. Cele i kierunki polityki przestrzennej

Ważnym czynnikiem decydującym o kierunkach zmian w strukturze przestrzennej gminy jest środowisko przyrodnicze, dziedzictwo kulturowe oraz komunikacja i infrastruktura techniczna. Są to elementy warunkujące dalszy rozwój przestrzenny gminy, który w znacznej mierze opiera się także na uwarunkowaniach społecznych i ekonomicznych przedmiotowego obszaru.

Głównym celem określenia kierunków zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenu jest zapewnienie wysokiej jakości życia mieszkańców, poprzez rozwój społeczny (np. zapewnienie prawidłowego funkcjonowania usług publicznych), gospodarczy (np. wprowadzanie nowych funkcji, rozwój przedsiębiorczości i wzrost efektywności rolnictwa), rozwój infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, przy zachowaniu zasad zrównoważonego rozwoju.

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, studium wyznacza kierunki zagospodarowania przestrzennego uwzględniając przy tym uwarunkowania przedmiotowego obszaru. Dokument określa lokalne zasady zagospodarowania przestrzeni gminy, jednak granice obszarów funkcjonalnych ściśle nie przesądzają o faktycznej zmianie przeznaczenia tych terenów i o ich zainwestowaniu. Dokładne określenie granic oraz funkcji zagospodarowania poszczególnych terenów winny być określone na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Studium zawiera generalne zasady zagospodarowania przestrzennego gminy oraz wytyczne, którymi należy kierować się w kreowaniu właściwej polityki przestrzennej. Ponadto zawiera postulaty i sugestie, które warto wziąć pod uwagę w kształtowaniu ładu przestrzennego.

Podstawą formułowania celów polityki przestrzennej są zidentyfikowane problemy w kategorii założeń polityki przestrzennej, szans i mocnych stron, zagrożeń i słabych stron. W wyznaczonych celach dąży się do stopniowej likwidacji zagrożeń i wykorzystania szans jakimi gmina dysponuje. Hierarchia celów odnosi się do całego obszaru gminy, z podziałem na wyróżnione działy polityki przestrzennej.

Najważniejsze założenia polityki przestrzennej w gminie to zrównoważony rozwój przy minimalizacji zagrożeń środowiska przyrodniczego. Nadrzędnym celem rozwoju

przestrzennego gminy jest ochrona wartości przyrodniczych i kształtowanie optymalnej struktury użytkowania i ładu przestrzennego gminy.

Głównym celem zagospodarowania przestrzennego gminy jest tworzenie warunków przestrzennych podnoszących konkurencyjność, atrakcyjność gminy, zapewniających poprawę warunków życia jej mieszkańców, przy zachowaniu równowagi między aktywnością ekonomiczną, gospodarczą, społeczną a środowiskiem przyrodniczym i kulturowym. Cel ten zakłada się osiągnąć m.in. przez ukształtowanie systemu ekologicznego gminy, dotrzymanie standardów jakości środowiska, właściwe ukształtowanie sieci osadniczej i dobrą dostępność komunikacyjną.

Wzmocnienie potencjału gminy zamierza się uzyskać również poprzez właściwe ukształtowanie sieci osadniczej. Głównym ośrodkiem usługowym i zarządzania o najwyższej aktywności społecznej i gospodarczej stymulującym rozwój całej gminy jest miasto Kisielice. Koncentrują się tu zadania inwestycyjne z zakresu administracji i usług: oświaty, ochrony zdrowia, kultury, sportu, mieszkalnictwa, przemysłu, gospodarki komunalnej, obsługi rolnictwa, infrastruktury społecznej i technicznej o zasięgu gminnym i lokalnym. Dalszy rozwój i niezawodność systemów infrastruktury technicznej przyczyni się do podniesienia konkurencyjności i atrakcyjności gminy dla inwestorów z zewnątrz.

W wyniku przeprowadzonej analizy uwarunkowań wyodrębniono podstawowe kierunki polityki przestrzennej:

- ochrona istniejących zasobów środowiska przyrodniczego i kulturowego oraz poprawa jego stanu;
- rozwój gospodarczy poprzez wskazanie potencjalnych terenów inwestycyjnych;
- dalszy rozwój usług z zakresu obsługi ludności;
- rozwój rolnictwa ekologicznego i leśnictwa;
- zwiększenie atrakcyjności turystyczno-wypoczynkowej gminy i upowszechnianie jej walorów przyrodniczo-krajobrazowych;
- dalsza rozbudowa i budowa nowej infrastruktury technicznej, w szczególności w zakresie systemu gospodarki wodno-ściekowej;
- wzmocnienie funkcji miasta Kisielice, jako siedziby gminy, pełniącej rolę administracyjną, usługowo-gospodarczą i mieszkaniową.

2. Zasady zagospodarowania przestrzennego

Zasady zagospodarowania przestrzennego dotyczą sfery osadnictwa, rolnictwa, sfery produkcyjnej i przyrodniczej. Dla poszczególnych sfer określono następujące zasady działania:

- w sferze osadnictwa:
 - kanalizacja terenów o zwartej zabudowie,
 - kontynuacja i uzupełnienia istniejącej zabudowy – obejmuje tereny zainwestowane wraz z rezerwami przestrzennymi, które umożliwiają dalszy rozwój zabudowy poprzez kontynuację dotychczasowej struktury urbanistycznej,
 - rewitalizacja zabudowy mieszkaniowej tego wymagającej,
 - przeciwdziałanie rozpraszaniu zabudowy,
 - rozwój miasta Kisielice jako wielofunkcyjnego ośrodka koncentracji usług z zakresu administracji oraz obsługi mieszkańców;
- w sferze rolnictwa:
 - prowadzenie zabiegów przeciwoerozyjnych na gruntach ornych (zapobieganie przed erozją wodną i wietrzną) przede wszystkim przez wprowadzanie zadrzewień śródpolnych,
 - wprowadzanie dolesień na gruntach ornych klas V i VI oraz nieużytkach (piaski lotne, nieczynne wyrobiska i wysypiska), które docelowo powinny powiększać istniejący system ciągów ekologicznych np. w postaci zadrzewień śródpolnych,
 - na gruntach o wysokiej przydatności rolniczej prowadzenie intensywnej gospodarki rolnej;
- w sferze produkcyjnej:
 - rozwój aktywizacji gospodarczej poprzez lokowanie nieuciążliwych obiektów produkcyjnych, usługowych i gospodarczych przede wszystkim na terenach wskazanych na rysunku studium;
- w sferze turystyczno – rekreacyjnej:
 - rozwój agroturystyki,
 - rozwój turystyki krajoznawczej ze szczególnym uwzględnieniem obszaru rzeki Gardęgi i lasów zlokalizowanych na terenie gminy,
 - rozwój turystyki krajoznawczej ze szczególnym uwzględnieniem obszaru doliny rzecznej rzeki Gardęgi i jej dopływów oraz zbiorników wodnych jez. Goryńskie,

Trupel, Dłużek, Popówko,

- oznaczenie szlaków rowerowych wzdłuż dróg lokalnych, powiatowych i wojewódzkich obsadzonych alejami i zadrzewieniami;
- w sferze przyrodniczej:
 - respektowania przepisów odnoszących się do sposobu użytkowania istniejących terenów i obiektów chronionych,
 - eliminacja istniejących źródeł zagrożeń czystości wód powierzchniowych i podziemnych,
 - pielęgnacja istniejących elementów zieleni oraz wprowadzenie nowych rodzimych elementów zieleni zwłaszcza zadrzewień i zakrzewień śródpolnych (pasy i szpalery drzew oraz krzewów),
 - przeprowadzenie inwentaryzacji terenu gminy w celu lokalizacji oraz ochrony nowych użytków ekologicznych oraz szczególnie cennych zespołów roślinnych,
 - ustala się ochronę cennych skupisk drzew i ciągów zieleni oraz alei przydrożnych poprzez odpowiednią pielęgnację istniejących zadrzewień i uzupełnianie powstałych ubytków oraz tworzenie nowych nasadzeń.

II. Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowaniu oraz użytkowania terenów, w tym tereny przeznaczone pod zabudowę oraz tereny wyłączone spod zabudowy

1. Kierunki i wskaźniki zagospodarowania i użytkowania terenów dla poszczególnych terenów funkcjonalnych, w tym wytyczne ich określania w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego

Dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, wielorodzinnej oraz zagrodowej, z dopuszczeniem usług (obejmują istniejącą zabudowę i zabudowę projektowaną) ustala się następujące zasady:

- możliwość rozbudowy, przebudowy lub adaptacji istniejącej zabudowy;
- w zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej dopuszcza się zabudowę wolnostojącą, bliźniaczą i szeregową;
- w zabudowie mieszkaniowej wielorodzinnej dopuszcza się realizację zabudowy usługowej jako funkcji uzupełniającej;
- ustala się w szczególności rozwój zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej w formie budownictwa socjalnego;
- w zabudowie zagrodowej dopuszcza się:
 - wprowadzenie funkcji agroturystycznej w gospodarstwach rolnych,
 - rozbudowę istniejących siedlisk,
 - realizację zabudowy usługowej lub produkcyjnej w ramach istniejącego siedliska;
 - obsługę produkcji rolnej, hodowlanej, ogrodniczej, usługi, rzemiosło, w tym specjalistycznej produkcji zwierzęcej, mając na uwadze zrównoważony rozwój całej gminy;
- działalność obiektów i lokali usługowych należy projektować jako usługi nieuciążliwe dla ludzi, tj. takie, których funkcjonowanie nie spowoduje pogorszenia higienicznych i zdrowotnych warunków zamieszkiwania i użytkowania sąsiednich budynków mieszkalnych;
- należy dołożyć wszelkich starań, aby minimalizować negatywne skutki wynikające z lokalizacji w/w funkcji w pobliżu zabudowy mieszkaniowej, zarówno zabudowy mieszkaniowej jedno- i wielorodzinnej, jak i budynków mieszkalnych w zabudowie zagrodowej;

- ustala się ochronę zadrzewień przydrożnych;
- realizacji nowych obiektów produkcji zwierzęcej (obory, chlewnie, kurniki) wymaga zachowania minimalnej odległości od zabudowy przeznaczonej na stały pobyt ludzi: 500 m przy wielkości obsady 60-120 DJP; 1000 m przy wielkości obsady 121-210 DJP; 2000 m przy wielkości obsady powyżej 210 DJP;
- rozbudowa istniejących obiektów produkcji zwierzęcej do 60 DJP wymaga zachowania odległości minimum 100 m od zabudowy przeznaczonej na stały pobyt ludzi;
- dopuszcza się realizację infrastruktury technicznej związanej z podstawową funkcją terenu;
- udział powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej minimalnie 30% maksymalnie 100% na obszarach wiejskich;
- udział powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej minimalnie 0% maksymalnie 100% na obszarze miasta;
- udział powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki minimalnie 0,1% maksymalnie 30% na obszarach wiejskich;
- udział powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki minimalnie 1% maksymalnie 100% na obszarze miasta;
- wysokość zabudowy – do 15 m;
- dopuszcza się realizację inwestycji celu publicznego zgodnie z przepisami prawa.

Dla terenów zabudowy usługowej, w tym usług publicznych (obejmują istniejącą zabudowę i zabudowę projektowaną) ustala się następujące zasady:

- dopuszcza się możliwość realizacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami oraz zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z usługami;
- adaptuje się istniejące zainwestowanie zrealizowane zgodnie z obowiązującymi przepisami, dopuszcza się przebudowę i rozbudowę na warunkach dotyczących nowej zabudowy;
- działalność obiektów i lokali usługowych należy projektować jako usługi nieuciążliwe dla ludzi, tj. takie, których funkcjonowanie nie spowoduje pogorszenia higienicznych i zdrowotnych warunków zamieszkiwania i użytkowania sąsiednich budynków mieszkalnych;
- ustala się ochronę zadrzewień przydrożnych;

- dopuszcza się lokalizację ciągów pieszo-rowerowych, placów wypoczynkowych i widokowych wraz z urządzeniami rekreacyjnymi, z ograniczeniami wynikającymi z ochrony środowiska kulturowego;
- dopuszcza się lokalizację obiektów małej architektury;
- ustala się realizację infrastruktury technicznej związanej z podstawową funkcją terenu;
- udział powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej minimalnie 30% maksymalnie 70% na obszarach wiejskich;
- udział powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej minimalnie 0% maksymalnie 70% na obszarze miasta;
- udział powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki minimalnie 0,1% maksymalnie 30% na obszarach wiejskich;
- udział powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki minimalnie 1% maksymalnie 100% na obszarze miasta;
- wysokość zabudowy – do 15 m;
- dopuszcza się realizację inwestycji celu publicznego zgodnie z przepisami prawa.

Dla terenów zabudowy przemysłowej, składowej i magazynowej wraz z usługami (obejmują istniejącą zabudowę i zabudowę projektowaną) ustala się następujące zasady:

- w/w rodzaje zabudowy mogą występować łącznie lub rozdzielnie;
- możliwość rozbudowy lub adaptacji istniejącej zabudowy zgodnie z przepisami odrębnymi;
- dopuszcza się lokalizowanie zakładów o zwiększonym ryzyku wystąpienia awarii, zgodnie z przepisami odrębnymi; w obrębie zwartej zabudowy miast i wsi nie należy lokalizować zakładów stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi, a w szczególności zagrożenie wystąpienia poważnych awarii;
- lokalizacja nowych zakładów produkcyjnych z zachowaniem istniejących uwarunkowań fizjograficznych, pod warunkiem stosowania rozwiązań technicznych minimalizujących ujemne skutki prowadzonej działalności na środowisko oraz tworzenia naturalnych izolacji poszczególnych form gospodarowania przestrzenią od terenów przyległych;
- lokalizowanie i funkcjonowanie obiektów kwalifikujących się do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (lub innych obiektów o charakterze uciążliwym) powinno odbywać się przy zapewnieniu takiego ich usytuowania oraz

z zastosowaniem takich rozwiązań technicznych, technologicznych lub organizacyjnych, które zapewnią:

- nierozprzestrzenianie się czynników uciążliwych na okoliczne tereny zabudowy przeznaczonej na pobyt ludzi (w szczególności mieszkalnej, mieszkalno-usługowej, zamieszkania zbiorowego, opieki zdrowotnej, przeznaczonej na pobyt dzieci i młodzieży) oraz terenów rekreacyjno-wypoczynkowych,

- brak zagrożeń dla jakości płodów rolnych, sadowniczych lub ogrodniczych (w szczególności uprawianych z docelowym przeznaczeniem do spożycia przez ludzi) na pobliskich terenach;

- ustala się ochronę zadrzewień przydrożnych;
- lokalizacja nowych zakładów produkcyjnych z zachowaniem istniejących uwarunkowań fizjograficznych, pod warunkiem stosowania rozwiązań technicznych minimalizujących ujemne skutki prowadzonej działalności na środowisko oraz tworzenia naturalnych izolacji poszczególnych form gospodarowania przestrzenią od terenów przyległych;
- na granicach terenów zaleca się nasadzenie zieleni niskiej i wysokiej, która będzie ograniczała potencjalne szkodliwe oddziaływanie projektowanych inwestycji;
- możliwość realizacji infrastruktury technicznej związanej z podstawową funkcją terenu;
- udział powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej minimalnie 10% maksymalnie 70%;
- udział powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki minimalnie 1% maksymalnie 80%;
- wysokość zabudowy – do 18 m;
- dopuszcza się realizację inwestycji celu publicznego zgodnie z przepisami prawa.

Dla terenów specjalistycznej produkcji roślinnej i zwierzęcej (obejmują istniejącą zabudowę) ustala się następujące zasady:

- dopuszcza się obsługę specjalistycznej produkcji roślinnej i zwierzęcej, mając na uwadze zrównoważony rozwój całej gminy;
- dopuszcza się lokalizowanie zakładów o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii, zgodnie z przepisami odrębnymi;

- należy dołożyć wszelkich starań, aby minimalizować negatywne skutki wynikające z lokalizacji w/w funkcji w pobliżu zabudowy mieszkaniowej, zarówno zabudowy mieszkaniowej jedno- i wielorodzinnej, jak i budynków mieszkalnych w zabudowie zagrodowej;
- ustala się ochronę zadrzewień przydrożnych;
- realizacji nowych obiektów produkcji zwierzęcej (obory, chlewnie, kurniki) wymaga zachowania minimalnej odległości od zabudowy przeznaczonej na stały pobyt ludzi: 500 m przy wielkości obsady 60-120 DJP; 1000 m przy wielkości obsady 121-210 DJP; 2000 m przy wielkości obsady powyżej 210 DJP;
- rozbudowa istniejących obiektów produkcji zwierzęcej do 60 DJP wymaga zachowania odległości minimum 100 m od zabudowy przeznaczonej na stały pobyt ludzi;
- na granicach terenów zaleca się nasadzenie zieleni niskiej i wysokiej, która będzie ograniczała potencjalne szkodliwe oddziaływanie inwestycji;
- ustala się realizację infrastruktury technicznej związanej z podstawową funkcją terenu;
- udział powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej minimalnie 30% maksymalnie 90%;
- udział powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki minimalnie 1% maksymalnie 60%;
- wysokość zabudowy – do 15 m;
- dopuszcza się realizację inwestycji celu publicznego zgodnie z przepisami prawa.

Dla terenów zabudowy letniskowej i rodzinnych ogrodów działkowych (obejmują istniejącą zabudowę i zabudowę projektowaną) ustala się następujące zasady:

- możliwość rozbudowy, przebudowy lub adaptacji istniejącej zabudowy;
- dopuszcza się obiekty sportu, turystyki, które wzbogacą i uatrakcyjnią warunki pobytu na tym terenie;
- dla terenów rodzinnych ogrodów działkowych poza istniejącym zagospodarowaniem terenu dopuszcza się ewentualne przeznaczenie pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną oraz urządzenia miejsc parkingowych związanych z funkcją terenu;
- zaleca się chronić środowisko przyrodnicze poprzez racjonalne zagospodarowanie przestrzeni terenu funkcjonalnego oraz odpowiednie uzbrojenie terenu przed realizacją nowych inwestycji;

- ustala się ochronę zadrzewień przydrożnych;
- dopuszcza się lokalizację ciągów pieszo-rowerowych, placów wypoczynkowych i widokowych wraz z urządzeniami rekreacyjnymi, z ograniczeniami wynikającymi z ochrony środowiska kulturowego;
- dopuszcza się lokalizację obiektów małej architektury;
- ustala się realizację infrastruktury technicznej związanej z podstawową funkcją terenu;
- zakazuje się lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko;
- udział powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej minimalnie 20% maksymalnie 90%;
- udział powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni terenu minimalnie 1% maksymalnie 70%;
- wysokość zabudowy – do 15 m;
- dopuszcza się realizację inwestycji celu publicznego zgodnie z przepisami prawa.

Dla terenów zabudowy sportu i rekreacji (obejmują istniejącą zabudowę) ustala się następujące zasady:

- możliwość rozbudowy, przebudowy lub adaptacji istniejącej zabudowy;
- dopuszcza się obiekty sportu i rekreacji, które wzbogacą i uatrakcyjnią warunki pobytu na tym terenie;
- zaleca się chronić środowisko przyrodnicze poprzez racjonalne zagospodarowanie przestrzeni terenu funkcjonalnego oraz odpowiednie uzbrojenie terenu przed realizacją nowych inwestycji;
- dopuszcza się lokalizację ciągów pieszo-rowerowych, placów wypoczynkowych i widokowych wraz z urządzeniami rekreacyjnymi, z ograniczeniami wynikającymi z ochrony środowiska kulturowego;
- ustala się ochronę zadrzewień przydrożnych;
- dopuszcza się lokalizację obiektów małej architektury;
- ustala się realizację infrastruktury technicznej związanej z podstawową funkcją terenu;
- zakazuje się lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko;
- udział powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej minimalnie 20% maksymalnie 90%;

- udział powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni terenu minimalnie 1% maksymalnie 70%;
- wysokość zabudowy – do 15 m;
- dopuszcza się realizację inwestycji celu publicznego zgodnie z przepisami prawa.

Dla terenów zieleni urządzonej (obejmują tereny istniejące i projektowane) ustala się następujące zasady:

- tereny te obejmują istniejące zespoły pałacowo-folwarczne w skład których wchodzi pałace i dworki, spełniające m. in. funkcję mieszkalną, usługową, zagrodową ponadto do zespołów należą zabudowania gospodarcze;
dla zespołów pałacowo-folwarcznych zaleca się:
- konserwację zachowanych elementów zabytkowych;
- odtworzenie na podstawie dokumentów archiwalnych, przekazów itp. zniszczonych elementów architektonicznych;
- uwzględnienie przy adaptacji obiektów pierwotnego czytelnego układu, historycznego kształtu bryły, przy uwzględnieniu stosowanych badań architektonicznych w celu uzyskania wytycznych konserwatorskich do planowanych na tych obiektach zmian;
- zakazuje się zmniejszania powierzchni parków zabytkowych;
- dla obiektów zabytkowych lub o wartościach kulturowych wyznacza się obowiązek rewaloryzacji według wymogów wynikających z ochrony wartości zabytkowych i kulturowych przede wszystkim utrzymanie lub ucytelnienie kompozycji założeń, w tym poprzez ochronę i pielęgnację drzewostanu oraz zachowanie lub renowację cennych historycznie obiektów;
- ustala się ochronę zadrzewień przydrożnych;
- zakazuje się ingerencji w warunki wodno-gruntowe mogące negatywnie wpłynąć na stan zachowania zabytku w szczególności drzewostanu parkowego;
- dla projektowanych terenów zieleni urządzonej dopuszcza się lokalizację ciągów pieszo-rowerowych, placów wypoczynkowych i widokowych wraz z urządzeniami rekreacyjnymi, z ograniczeniami wynikającymi z ochrony środowiska kulturowego;
- dopuszcza się lokalizację obiektów małej architektury;
- zakazuje się lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko;
- ustala się realizację infrastruktury technicznej związanej z podstawową funkcją terenu;

- udział powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej minimalnie 40% maksymalnie 90%;
- udział powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni terenu minimalnie 1% maksymalnie 20%;
- wysokość zabudowy – do 10 m;
- dopuszcza się realizację inwestycji celu publicznego zgodnie z przepisami prawa.

Dla terenów dolesień (obejmują tereny projektowane) ustala się następujące zasady:

- dopuszcza się lokalizację nowej zabudowy na podstawie przepisów odrębnych;
- ustala się zasady zagospodarowania zgodnie z planami urządzania lasu i operatami urzędzeniowymi lasu (dotyczy lasów Skarbu Państwa);
- w przypadku realizacji zabudowy związanej z gospodarką leśną udział powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej minimalnie 40% maksymalnie 100%;
- w przypadku realizacji zabudowy związanej z gospodarką leśną udział powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki minimalnie 0,1% maksymalnie 30%;
- wysokość zabudowy – do 10 m.

Dla terenów infrastruktury technicznej (obejmują tereny istniejące i projektowane) ustala się następujące zasady:

- dopuszcza się utrzymanie, rozbudowę i przebudowę istniejącej infrastruktury technicznej;
- ustala się realizację infrastruktury technicznej związanej z podstawową funkcją terenu;
- dopuszcza się realizację inwestycji celu publicznego zgodnie z przepisami prawa.

Dla terenów zabudowy kultu religijnego (obejmują tereny istniejące) oraz dla terenów cmentarzy: cmentarze czynne i nieczynne (obejmują tereny istniejące) ustala się następujące zasady:

- zakaz lokalizacji zabudowy za wyjątkiem obiektów związanych z funkcjonowaniem cmentarzy;
- tworzenie lub rozszerzanie cmentarzy, a także zagospodarowanie terenów wokół cmentarzy (w tym wokół zabytkowych nieczynnych cmentarzy) należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi, w których określono wymagania sanitarne dla terenów cmentarzy;

- dopuszcza się realizację urządzeń infrastruktury technicznej przy granicy cmentarza;
- w przypadku realizacji zabudowy związanej z utrzymaniem cmentarza udział powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej minimalnie 40% maksymalnie 70%;
- udział powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki minimalnie 1% maksymalnie 30%;
- wysokość zabudowy – do 20 m.

Dla terenów rolniczej przestrzeni produkcyjnej oraz terenów rolniczych o wysokiej jakości z przewagą III klasy bonitacyjnej ustala się następujące zasady:

- dopuszcza się obsługę produkcji rolnej, hodowlanej, ogrodniczej, w tym specjalistycznej produkcji zwierzęcej, mając na uwadze zrównoważony rozwój całej gminy,
- realizacja nowych obiektów produkcji zwierzęcej (obory, chlewnie, kurniki) wymaga zachowania minimalnej odległości od zabudowy przeznaczonej na stały pobyt ludzi: 500 m przy wielkości obsady 60-120 DJP; 1000 m przy wielkości obsady 121-210 DJP; 2000 m przy wielkości obsady powyżej 210 DJP;
- rozbudowa istniejących obiektów produkcji zwierzęcej do 60 DJP wymaga zachowania odległości minimum 100 m od zabudowy przeznaczonej na stały pobyt ludzi;
- należy dołożyć wszelkich starań, aby minimalizować negatywne skutki wynikające z lokalizacji w/w funkcji w pobliżu zabudowy mieszkaniowej, zarówno zabudowy mieszkaniowej jedno- i wielorodzinnej, jak i budynków mieszkalnych w zabudowie zagrodowej;
- ustala się ochronę zadrzewień przydrożnych;
- zasady zagospodarowania i granice obszarów dopuszczających specjalistyczną produkcję zwierzęcą zostaną określone szczegółowo na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego mając na celu ograniczenie niekorzystnego wpływu na zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i zabudowę zagrodową;
- rozwój produkcji zwierzęcej należy kształtować za pomocą odpowiednich wskaźników zabudowy i ustaleń minimalizujących uciążliwości dla pobliskich terenów;
- dopuszcza się także pozostawienie obszarów w użytkowaniu rolniczym

przeznaczonym pod rozwój produkcji roślinnej;

- adaptuje się istniejące zainwestowanie zrealizowane zgodnie z obowiązującymi przepisami, dopuszcza się przebudowę i rozbudowę na warunkach dotyczących nowej zabudowy;
- dopuszcza się zalesianie gleb o niskiej przydatności dla rolnictwa, z uwagi m.in. na słabą jakość gleb, spadki terenu przekraczające 12%, okresowe zalewanie, a także zalesianie terenów, które można zalesić zgodnie z przepisami odrębnymi;
- przy zalesianiu gruntów rolnych należy dążyć do tworzenia zwartych kompleksów; leśnych;
- udział powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej minimalnie 70% maksymalnie 100%;
- udział powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki minimalnie 1% maksymalnie 40%;
- wysokość zabudowy – do 12 m;
- dopuszcza się realizację inwestycji celu publicznego zgodnie z przepisami prawa.

Dla terenów leśnej przestrzeni produkcyjnej ustala się następujące zasady:

- ustala się obowiązek adaptacji istniejącej zabudowy i dopuszczenie lokalizacji nowej zabudowy na podstawie przepisów odrębnych;
- ustala się zasady zagospodarowania zgodnie z planami urządzania lasu i operatami urządzeniowymi lasu (dotyczy lasów Skarbu Państwa);
- w przypadku realizacji zabudowy związanej z gospodarką leśną udział powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej minimalnie 40% maksymalnie 99,9%;
- w przypadku realizacji zabudowy związanej z gospodarką leśną udział powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki minimalnie 0,1% maksymalnie 30%;
- wysokość zabudowy – do 15 m.

Dla terenów wód obejmujących: tereny wód stojących (jezior i stawów) oraz tereny wód płynących ustala się następujące zasady:

- obowiązuje zakaz zabudowy poza obiektami i urządzeniami służącymi gospodarce wodnej;
- dopuszcza się realizację kąpielisk, pomostów, przystani związanych z funkcją rekreacyjną turystyczną;

- przy realizacji w/w inwestycji należy uwzględnić formy ochrony przyrody na terenie gminy oraz zasady ochrony środowiska przyrodniczego.

Dokładne określenie planowanych funkcji i wskaźników nastąpi na etapie sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

2. Obszary wskazane do objęcia zakazem i ograniczeniami zabudowy i zagospodarowania na podstawie przepisów odrębnych

Wskazuje się następujące ograniczenia w lokalizacji zabudowy i zagospodarowaniu terenów:

- ograniczenia lokalizacji zabudowy i zagospodarowania terenów w strefie ograniczonego użytkowania od napowietrznych linii elektroenergetycznych oraz dróg;
- ograniczenia w sposobie użytkowania obszarów położonych w strefie ochronnej cmentarzy, strefach ochronnych ujęć wody;
- ograniczenia związane z położeniem w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Jeziora Goryńskiego;
- w przypadku ustanowienia terenów górniczych ustala się ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy, z wyjątkiem dopuszczenia realizacji obiektów kubaturowych, urządzeń komunikacyjnych oraz urządzeń pomocniczych bezpośrednio związanych z eksploatacją kopalni, zgodnie z warunkami określonymi w projekcie zagospodarowania złoża i odpowiednich decyzjach koncesyjnych.

Na terenie gminy Kisielice obszarami wyłączonymi z zabudowy są obszary szczególnego zagrożenia powodzią.

3. Dopuszczalny zakres zmian

Dopuszcza się, jako zgodne z ustaleniami studium zmiany zasięgu przestrzennego terenów określających kierunki zagospodarowania przestrzennego oraz zmiany w zakresie ustaleń dla poszczególnych terenów w planach miejscowych w stosunku do ustaleń studium, pod warunkiem zachowania zgodności z określonymi w niniejszym studium celami rozwoju, w następujących sytuacjach:

- konieczności realizacji inwestycji celu publicznego;
- w przypadku nie uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych lub leśnych na cele nierolnicze lub nieleśne pozostawienie w planie obecnego

przeznaczenia jako gruntów rolnych lub leśnych będzie zgodne z ustaleniami Studium;

- we wszystkich terenach, dopuszcza się, jako zgodne z ustaleniami Studium, wyznaczenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego niewyznaczonych w studium sieci i urządzeń infrastruktury technicznej;
- dopuszcza się, jako zgodne z ustaleniami Studium, zalesianie gleb o niskiej przydatności dla rolnictwa;
- dopuszcza się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego jako zgodne ze Studium wyznaczenie ścieżek rowerowych,
- należy w pobliżu zabudowy wsi wykluczyć obiekty, które mogą być szkodliwe dla zdrowia ludzi (np.: wysokotowarowe ферmy hodowlane, uciążliwe zakłady przetwórstwa rolno-spożywczego),
- nakazuje się utrzymanie urządzeń melioracji wodnych szczegółowych przez właścicieli gruntów, w granicach których się znajdują;
- w uzasadnionych przypadkach dopuszcza się odstępstwo od ustalonej maksymalnej wysokości zabudowy dla obiektów, dla których ze względów technologicznych wysokość musi być wyższa od tej, która została ustalona dla poszczególnych stref funkcjonalnych.

III. Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego i uzdrowisk

1. Ogólne cele i kierunki działań w zakresie ochrony środowiska

Głównym kierunkiem działań planistycznych odnoszących się do środowiska przyrodniczego i kulturowego jest ich ochrona i zachowanie w jak najlepszym stanie. Ogół tych działań będzie korzystnie wpływać na poprawę jakości życia mieszkańców, poprzez zwiększenie ogólnej atrakcyjności.

Ważnym elementem, zapewniającym łączność i spójność ekologiczną gminy Kisielice stanowią korytarze ekologiczne. Rola korytarzy posiada kluczowe znaczenie w ochronie przyrody oraz krajobrazu. Korytarze ekologiczne nie są prawną formą ochrony przyrody, jednakże przeciwdziałają izolacji najcenniejszych przyrodniczo obszarów, co w konsekwencji przyczynia się do utrzymania oraz wzrostu różnorodności na poziomie ekosystemu, gatunkowym oraz genowym (stała migracja gatunków flory i fauny). Korytarzem

ekologicznym przebiegający przez teren gminy Kisielice jest korytarz ekologiczny Lasy Iławskie – Bory Tucholskie GKPN-14A.

Pozostałe elementy tworzące system przyrodniczy obszaru o lokalnym charakterze stanowią:

- **łąki, zadrzewienia i zakrzewienia** – zbiorowiska łąkowe porzrucane są na terenie całej gminy. Zbiorowiska te odznaczają się szczególnymi walorami przyrodniczymi, umożliwiają zachowanie dużej bioróżnorodności oraz pełnią funkcje wodno- i glebochronne, hydrologiczne, klimatyczno-higieniczne i krajobrazowe;
- **zadrzewienia nie będące zbiorowiskami leśnymi** – zadrzewienia przywodne, ciągnące się wzdłuż cieków wodnych, zadrzewienia przydrożne, towarzyszące ciągom komunikacyjnym, zadrzewienia śródpolne, często porastające tereny nie użytkowane rolniczo i miedze (zarośla tarniny, dzikiej róży, jeżyn, derenia, pojedyncze drzewa);
- **zieleń urządzona** – zieleń urządzona to obszary różnej wielkości i rangi stworzone przez człowieka. W gminie Kisielice obejmują tereny zieleni otwartej, zieleni przydrożną, ogrody działkowe, cmentarze, parki dworskie i ich pozostałości, tereny towarzyszące zabudowie osiedlowej, indywidualnej, przy obiektach usługowych i sportowych, tereny gospodarki rolniczej, ogrodowej, leśnej, starodrzewia przy obiektach zabytkowych, np. przy kościołach, parkach dworcowo-pałacowych i innych cennych miejscach i obiektach.

Wskazane powyżej tereny tworzące system przyrodniczy gminy Kisielice przedstawiają model teoretyczny powiązań sieci ekologicznej i nie zawsze będą tożsame z rzeczywistymi trasami migracji roślin i zwierząt. Stanowią natomiast cenne i powiązane ze sobą elementy systemu ekologicznego, przenikające się wzajemnie i stanowiące spójną całość.

Wskazane korytarze ekologiczne zasługują na zachowanie i ochronę w działaniach planistycznych Gminy. Są to obszary, które należy chronić ze względu na spójność współzycia między środowiskiem przyrodniczym i potrzebą funkcjonowania człowieka jako ważnego elementu tego środowiska.

Dla prawidłowego funkcjonowania systemu przyrodniczego niezbędne jest zachowanie ciągłości związków funkcjonalno-przestrzennych między składowymi ekosystemów, a w szczególności migracji gatunków, wzajemnego wzbogacania ekosystemów w materię, energię i informację biologiczną. W tym celu należy ograniczyć rozprzestrzenianie się zabudowy na tereny współtworzące system przyrodniczy obszaru – tzn. korytarze ekologiczne o ponadlokalnym i lokalnym (miejscowym) znaczeniu

dla funkcjonowania powiązań przyrodniczych. Przede wszystkim należy:

- w możliwie maksymalnym stopniu pozostawić w użytkowaniu rolniczym tereny łąkowo-pastwiskowe i zachować system rowów i kanałów melioracyjnych;
- zachować zwarte kompleksy leśne, nie dopuścić do fragmentacji lasu oraz powstawania barier antropogenicznych;
- pod zabudowę w pierwszej kolejności przeznaczać tereny nieużytków lub gruntów ornym niskich klas bonitacyjnych, a także niezabudowane fragmenty przestrzeni zurbanizowanej (przy zachowaniu udziału powierzchni biologicznie czynnej);
- chronić i pielęgnować poszczególne komponenty tworzące zieleń – roślinność ozdobna, parki, skwery, zieleńce, zieleń izolacyjna;
- maksymalnie chronić wartościowe siedliska roślinne i zwierzęce przed wycinką i zniszczeniem (zwłaszcza: lasy, starorzecza i inne zbiorniki wodne z zielenią towarzyszącą, zgrupowania zadrzewień i/lub zakrzewień na gruntach organogenicznych, pasmowe zadrzewienia i pojedyncze okazy drzew).

Ewentualne odstępstwa od w/w zasad mogą dotyczyć jedynie nieznacznych oddziaływań na system przyrodniczy (np. wycinki pojedynczych drzew, wycinki enklawy zadrzewień porastających z dala od ekosystemów wodnych i podmokłych, wycinki małowartościowych zakrzewień i zakrzaceń będących efektem procesów sukcesyjnych) oraz muszą odbywać się zgodnie z przepisami prawa powszechnego. Odstępstwa muszą być poparte wyższym interesem publicznym lub koniecznością rozwoju gospodarczego Gminy i regionu, przy czym nie mogą one powodować pogorszenia stanu funkcjonowania środowiska przyrodniczego Gminy i regionu, w myśl zasady rozwoju zrównoważonego. W pierwszej kolejności zagospodarowane powinny zostać tereny nieużytków i gruntów ornym najniższych klas bonitacyjnych.

2. Elementy środowiska przyrodniczego objęte ochroną na podstawie przepisów o ochronie przyrody

2.1. Obszar Chronionego Krajobrazu Jeziora Goryńskiego

Obszar Chronionego Krajobrazu Jeziora Goryńskiego pierwotnie utworzony został Uchwałą Nr VI/51/85 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Elblągu z dnia 26 kwietnia 1985 r. w prawie utworzenia parków krajobrazowych oraz obszarów krajobrazu chronionego na terenie województwa elbląskiego (Dz. Urz. z 1985 r., Nr 10, poz. 60). Obecnie obowiązującym aktem prawnym jest Rozporządzenie nr 26 Wojewody Warmińsko-

Mazurskiego z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Jeziora Goryńskiego (Dz. Urz. z 2008 r. Nr 70, poz. 1342) zawierające:

- ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów leśnych Obszaru,
- ustalenia dotyczące czynnej ochrony nieleśnych ekosystemów lądowych Obszaru,
- ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów wodnych obszaru,
- zakazy obowiązujące na Obszarze wraz z wyjątkami.

Zgodnie z ww. Rozporządzeniem, na Obszarze Chronionego Krajobrazu Jeziora Goryńskiego obowiązują następujące zakazy:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 799 z późn. zm.) – zakaz nie dotyczy:
 - realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, które mogą wymagać sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w rozumieniu § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 257, poz. 2573, z późn. zm.) po uzgodnieniu z wojewodą;
 - realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, które służą racjonalnej gospodarce leśnej, rolnej, łowieckiej lub rybackiej lub poprawie stanu środowiska, po uzgodnieniu z wojewodą,
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu – zakaz nie dotyczy:
 - złóż kopalin udokumentowanych do dnia wejścia w życie rozporządzenia,

których dokumentacje zostały zatwierdzone lub przyjęte przez właściwy organ administracji geologicznej – po uzgodnieniu sposobu rekultywacji z Wojewódzkim Konserwatorem Przyrody na etapie wydawania koncesji na wydobywanie kopalin,

- złóż kopalin udokumentowanych na podstawie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie, udzielonych do dnia wejścia w życie rozporządzenia – po uzgodnieniu sposobu rekultywacji z Wojewódzkim Konserwatorem Przyrody na etapie wydawania koncesji na wydobywanie kopalin,

5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych – zakaz nie dotyczy:

- złóż kopalin udokumentowanych do dnia wejścia w życie rozporządzenia, których dokumentacje zostały zatwierdzone lub przyjęte przez właściwy organ administracji geologicznej – po uzgodnieniu sposobu rekultywacji z Wojewódzkim Konserwatorem Przyrody na etapie wydawania koncesji na wydobywanie kopalin,
- złóż kopalin udokumentowanych na podstawie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie, udzielonych do dnia wejścia w życie rozporządzenia – po uzgodnieniu sposobu rekultywacji z Wojewódzkim Konserwatorem Przyrody na etapie wydawania koncesji na wydobywanie kopalin

6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;

7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;

8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej – zakaz nie dotyczy:

- obszarów zwartej zabudowy miast i wsi, w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin (lub w równorzędnych dokumentach planistycznych) oraz uzupełnień zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia

nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegów zgodnie z linią występującą na działkach przyległych;

- siedlisk rolniczych – w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej linii zabudowy od brzegu;
- wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów dostępu do wód publicznych – w zakresie niezbędnym do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani, po uzgodnieniu z wojewodą.

2.2. Ochrona pomników przyrody

Na terenie Gminy zlokalizowanych jest 25 pomników przyrody. Pomniki przyrody opisano w części dotyczącej uwarunkowań niniejszego Studium. Nadzór nad pomnikami przyrody sprawuje Burmistrz Gminy Kisielice.

2.3. Korytarze ekologiczne

Gmina położona jest w obrębie korytarza ekologicznego Lasy Ławskie-Bory Tucholskie GKPN-14A. Jest to korytarz o zasięgu regionalnym, który biegnie przez środkową część gminy. Obejmuje ciek wodny oraz przyległe tereny łąk, zadrzewień i lasów. Korytarz znajduje się w zasięgu jeziora Trupel, Rakowe, Ligowo oraz stawów Limża i Łodygowo obejmuje także wschodnią część Obszaru Chronionego Krajobrazu Jeziora Goryńskiego. Korytarz ekologiczny stanowi obszar mający znaczenie dla ochrony przyrody i powiązań ekologicznych Obszaru Chronionego Krajobrazu Jeziora Goryńskiego z innymi rejonami przyrodniczo cennymi. Na terenie gminy funkcjonują również korytarze ekologiczne o znaczeniu lokalnym, które należy obejmować ochroną ze względu na spójność współżycia między środowiskiem przyrodniczym i potrzebą funkcjonowania człowieka jako ważnego elementu tego środowiska. Szczególną ochroną należy objąć składowe elementy lokalnych korytarzy ekologicznych takie jak: ciągi i aleje przydrożne, system rowów i kanałów melioracyjnych, tereny łąkowo-pastwiskowe, kompleksy leśne itp.

2.4. Użytki ekologiczne

Użytkami ekologicznymi są zasługujące na ochronę pozostałości ekosystemów mających znaczenie dla zachowania różnorodności biologicznej – naturalne zbiorniki wodne, śródpolne i śródleśne oczka wodne, kępy drzew i krzewów, bagna, torfowiska, wydmy, płyty nieużytkowanej roślinności, starorzecza, wychodnie skalne, skarpy, kamieńce, siedliska

przyrodnicze oraz stanowiska rzadkich lub chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów, ich ostoje oraz miejsca rozmnażania lub miejsca sezonowego przebywania. Wartościowe przyrodniczo są niżej ujęte obszary, które były już proponowane we wcześniejszych dokumentach planistycznych dotyczących gminy Kisielice. Są to m.in.:

- w obrębie Pławty Wielkie - na południe od wsi oraz przy granicy z obrębem Łęgowo,
- w obrębie Limża - obszar Stawu Limża oraz teren w części północnej przyległy do lasu,
- w obrębie Krzywka - w części północnej teren zalesiony,
- w obrębie Ogrodzieniec obniżenie w kierunku północno - wschodnim od wsi i teren bagienny w lesie,
- w obrębie Łęgowa, teren w kierunku północnym od Kisielic obejmujący strefę źródłiskową ciekę zasilającego jezioro w mieście.

W obszarze planowanych użytków ekologicznych powinno wykonać się rozpoznanie ekologiczne. Proponowane granice przebiegu wskazanych użytków zobrazowano na rysunku studium – załącznik nr 6 – kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy.

2.5. Zespół przyrodniczo-krajobrazowy

Zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. (tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 1614 z późn. zm.) o ochronie przyrody art. 43 za zespół przyrodniczo-krajobrazowy uznaje się fragmenty krajobrazu naturalnego i kulturowego zasługujące na ochronę ze względu na ich walory widokowe lub estetyczne. Pod tym względem należałoby zwrócić uwagę na obszar obejmujący staw Limża i staw Łodygowo do zachodniej granicy gminy wraz z miejscowością Łodygowo. Proponowane granice przebiegu wskazanego obszaru zobrazowano na rysunku studium – załącznik nr 6 – kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy.

2.6. Ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów

Ochrona gatunkowa ma na celu zapewnienie przetrwania i zachowania we właściwym stanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt wraz z ich siedliskami, a w konsekwencji także zachowanie różnorodności genetycznej i biologicznej. Ochroną gatunkową obejmowane są w szczególności gatunki rzadkie, zagrożone wyginięciem, cenne dla nauki, a także odgrywające istotną rolę w ekosystemach. Głównym celem tych działań jest zachowanie tych gatunków na naturalnie zajmowanych stanowiskach. W celu ochrony ostoi i stanowisk

roślin lub grzybów objętych ochroną gatunkową lub ostoi, miejsc rozrodu i regularnego przebywania zwierząt objętych ochroną gatunkową mogą być ustalane strefy ochrony.

Względem gatunków objętych ochroną zastosowanie znajdują uwarunkowania określone w art. 51 oraz art. 52 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tj. Dz. U. 2018 r. poz. 142 z późn. zm.). Na tej podstawie sporządzane są stosowne rozporządzenia, określające m.in. listę gatunków objętych ochroną oraz szczegółowe zakazy względem nich wprowadzone. Obecnie obowiązują następujące rozporządzenia:

- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 roku w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. 2016 poz. 2183);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 roku w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. 2014 poz. 1408);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 roku w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. 2014 poz. 1409).

2.7. Ochrona zasobów glebowych

Ochrona zasobów glebowych powinna polegać przede wszystkim na:

- ochronie terenów o najwyższej przydatności rolniczej przed przeznaczeniem na cele nierolnicze;
- przeciwdziałaniu erozji gleb, poprzez właściwą gospodarkę rolną i wprowadzanie zieleni śródpolnej na terenach potencjalnie erodowanych;
- przeciwdziałaniu nadmiernej intensyfikacji produkcji rolnej oraz nadmiernym stosowaniem środków ochrony roślin i nawozów, a także przed niewłaściwą agrotechniką,
- likwidacji wadliwych melioracji.

Ponadto, w stosunku do gruntów rolnych klasy bonitacyjnej I-III obowiązują przepisy dotyczące ochrony zasobów glebowych przez zmianą sposobu użytkowania, w myśl Ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tj. Dz. U. z 2017 r. poz. 1161).

Ochrona gruntów na obszarze gminy Kisielice powinna także sprowadzać się do pozostawienia pokrycia roślinnością (w tym leśną), brzegów cieków i zbiorników wód. Zachowanie istniejącej roślinności zapewni statyczność gruntów oraz przyczyni się do ochrony przed uruchomieniem procesów erozyjnych (w tym erozji wodnej i eolicznej).

2.8. Ochrona gruntów leśnych oraz gruntów zadrzewionych i zakrzewionych

Ochrona zasobów leśnych powinna polegać przede wszystkim na przeciwdziałaniu przeznaczaniu gruntów leśnych na cele nieleśne. Przed wycinką chronić należy zwłaszcza lasy ponadlokalnego systemu przyrodniczego gminy i regionu. Istotną rolę na terenie gminy Kisielice odgrywają lasy ochronne spełniające (wyłącznie lub dodatkowo) funkcję pozaprodukcyjne związane z ochroną gruntów, wód, infrastruktury oraz terenów zamieszkałych przez człowieka i zagrożonych skutkami zjawisk żywiołowych, np. powodzią.

Przed wycinką chronić należy zwłaszcza lasy ponadlokalnego systemu przyrodniczego Gminy i regionu oraz lasy porastające brzegi wód i stoki wysoczyznowe o znacznym nachyleniu. Ponadto wskazane jest racjonalne kształtowanie terenów zieleni wysokiej poprzez zalesianie niektórych gruntów, mało przydatnych dla rolnictwa lub osadnictwa (grunty najniższych klas bonitacyjnych i nieużytki), w nawiązaniu do istniejących systemów zieleni, dostosowując nasadzenia do typu siedlisk naturalnych.

Podobnie jak w przypadku gruntów rolnych klasy I-III, zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne dokonuje się w drodze sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

W gminie Kisielice można wyróżnić lasy wodochronne, których główną funkcją jest ochrona stosunków wodnych na danym terenie, ochrona brzegów rzek przed obsuwaniem się i obrywaniem, ochrona przeciwpowodziowa, zatrzymywanie zanieczyszczeń dopływających z terenów przylegających do zbiorników wodnych i cieków. Ponadto wskazane jest racjonalne kształtowanie terenów zieleni wysokiej poprzez zalesianie niektórych gruntów, mało przydatnych dla rolnictwa lub osadnictwa (grunty najniższych klas bonitacyjnych i nieużytki), w nawiązaniu do istniejących systemów zieleni, dostosowując nasadzenia do typu siedlisk naturalnych.

Lasy są prawnie chronione przed likwidacją. Wycinka lasu lub jego części wymaga zgody na odlesienie w drodze sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w myśl przepisów Ustawy z dnia 3 lutego 1995 roku o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tj. Dz. U. z 2017 r. poz. 1161).

2.9. Ochrona zasobów wodnych

Kształtowanie i zagospodarowanie terenu powinno uwzględniać ochronę wód powierzchniowych i podziemnych przed degradacją i zanieczyszczeniem. W szczególności w zakresie zachowania i ochrony zasobów wodnych oraz osiągnięcia i utrzymania dobrego stanu wód powierzchniowych i podziemnych.

Zagospodarowanie przestrzenne na obszarze gminy nie może negatywnie wpłynąć na osiągnięcie celów środowiskowych określonych dla Jednolitych Części Wód Powierzchniowych (JCWP).

2.10. Ochrona powietrza atmosferycznego

Ograniczanie negatywnych skutków zanieczyszczeń przemysłowych możliwe jest m.in. poprzez wdrażanie rozwiązań technicznych zabezpieczających przed nadmierną emisją, czy kontrolę istniejących systemów w zakresie spełniania norm i standardów ochrony powietrza atmosferycznego. Ograniczaniu negatywnych skutków emisji pochodzącej z ruchu pojazdów sprzyjają proekologiczne standardy w zakresie emisji spalin oraz modernizacje nawierzchni dróg. Emisja z indywidualnych procesów grzewczych może być ograniczana poprzez stosowanie ekologicznych metod pozyskiwania energii, zwłaszcza ciepłej (źródła niskoemisyjne) oraz konsekwentne postępowanie samych mieszkańców (np. wyeliminowanie spalania odpadów). W przypadku odorantów można zastosować np. stopniowe poszerzanie pasów zieleni izolacyjnych wokół obiektów uciążliwych zapachowo.

Ponadto, ograniczaniu zanieczyszczeń powietrza służą rozwiązania systemowe, w tym określone w programach ochrony powietrza (POP). Dla strefy warmińsko-mazurskiej, przyjęto Program ochrony powietrza dla strefy warmińsko-mazurskiej ze względu na przekroczenie poziomu dopuszczalnego pyłu PM₁₀ i poziomu docelowego benzo(a)pirenu zawartego w pyłe PM₁₀ wraz z Planem działań krótkoterminowych ze względu na ryzyko wystąpienia przekroczenia poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszzonego PM₁₀ (Uchwała Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego Nr IV/96/15 z dnia 16 lutego 2015 r.).

Program ochrony powietrza został przygotowany w celu określenia działań, których realizacja ma doprowadzić do osiągnięcia wymaganej jakości powietrza. Dokument jest elementem polityki ekologicznej województwa, a zaproponowane w nim działania są zintegrowane z innymi dokumentami regionalnymi i krajowymi.

2.11. Zasady lokalizacji obiektów produkcji zwierzęcej

Obiekty związane z produkcją zwierzęcą winny spełniać jednocześnie normatywne wymogi ochrony środowiska naturalnego w zakresie oddziaływania na wody powierzchniowe, gruntowe, podziemne jak również gleby i powietrze.

Zaleca się przygotowanie odprowadzania wód od czyszczenia kurników, chlewni, obór do specjalnych szczelnych zbiorników. Tam gdzie to możliwe zaleca się wykonanie odpowiednich urządzeń do podczyszczania wód opadowych oraz roztopowych i następnie

odprowadzenie ich do kanalizacji deszczowej. Zaleca się, aby teren, przy którym lokalizowane są tego typu obiekty, był obsadzony wysoką roślinnością zieloną, która będzie pełniła funkcję izolacyjną.

IV. Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

1. Ochrona zabytków architektury i techniki oraz obszarów zabytkowych

Do tej kategorii zaliczono obiekty ujęte w gminnej ewidencji zabytków i wpisane do rejestru zabytków. W stosunku do nich obowiązują następujące zasady ochrony i zalecenia:

- ochronie podlega kształt i rodzaj pokrycia dachów, opracowanie elewacji, stolarka okienna i drzwiowa;
- zaleca się, aby nie zakazywać zmian w obrębie elewacji (z wyłączeniem prac adaptacyjnych uwzględniających walory zabytkowe obiektów, dokonanych na podstawie wytycznych konserwatorskich oraz zmian wynikających z ustaleń zdobytych na podstawie badań naukowych i konserwatorskich);
- podejmowanie działań w kierunku zahamowania procesu degradacji zabytków i doprowadzenia do poprawy stanu ich zachowania.

Szczegółowe wytyczne i warunki konserwatorskie należy wskazać w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz decyzjach o warunkach zabudowy.

2. Ochrona zabytków archeologicznych

W stosunku do zabytków archeologicznych zaleca się:

- w przypadku realizowanej inwestycji na obszarze stanowiska archeologicznego, znajdującego się w ewidencji zabytków AZP, prace ziemne należy prowadzić zgodnie z przepisami prawa dotyczącymi ochrony zabytków;
- prowadzenie badań archeologicznych zgodnie z przepisami prawa dotyczącymi ochrony zabytków.

3. Ochrona krajobrazu kulturowego

W odniesieniu do historycznego krajobrazu kulturowego zaleca się ochronę zabytkowej struktury architektoniczno-przestrzennej poprzez zachowanie dominant w postaci

kościółów oraz historycznej zieleni zagospodarowanej w postaci parków, cmentarzy i alei przydrożnych.

4. Obiekty i obszary wskazane do rewitalizacji

Na podstawie Lokalnego Programu Rewitalizacji miasta Kisielice na lata 2007-2020, wyznaczono następujące przedsięwzięcia objęte programem rewitalizacji:

- rozbudowa infrastruktury dydaktycznej Zespołu Szkół w Kisielicach przy ul. Wojska Polskiego 2 w harmonii z architekturą zabytkowego budynku szkoły podstawowej;
- stworzenie Kisielickiego Ośrodka Kultury.

V. Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej

1. Rozwój komunikacji drogowej

Nadrzędny układ drogowy na terenie gminy Kisielice stanowić będzie droga krajowa nr 16, posiadająca klasę drogi głównej ruchu przyspieszonego (GP). Zgodnie z Planem Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Warmińsko-Mazurskiego w Studium postuluje się podniesienie rangi drogi krajowej nr 16 do klasy drogi ekspresowej (S). W Studium zaprojektowano obwodnice drogi krajowej nr 16 w rejonie miejscowości Ogrodzieniec, Jędrychowo oraz Biskupiczki, których przebieg wskazano na rysunku Studium dotyczącym kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Na terenie miasta Kisielice przewiduje się zachowanie istniejącego przebiegu drogi krajowej nr 16.

Podstawowy układ dróg na terenie gminy stanowić będą droga wojewódzka nr 522, drogi powiatowe oraz ważniejsze drogi gminne łączące gminę z sąsiednimi jednostkami administracyjnymi.

W studium określono klasy techniczne dróg przebiegających przez teren gminy, zgodnie z Rozporządzeniem z dnia 2 marca 1999 r. Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 1999 r. Nr 43, poz. 430, z późn. zm.):

- 1) droga krajowa – klasy GP – główna ruchu przyspieszonego (postulowana do podniesienia do klasy S);
- 2) droga wojewódzka – klasy Z – zbiorcza;
- 3) drogi powiatowe i gminne – klasy Z i L – zbiorcze i lokalne;
- 4) drogi gminne – klasy L i D – lokalne i dojazdowe.

Sposób powiązań komunikacyjnych terenów przyległych do dróg należy odpowiednio przewidzieć tak, aby zachowane zostały ograniczenia dostępności bezpośredniej wymagane odległościami pomiędzy sąsiednimi skrzyżowaniami. W tym celu wskazane jest ograniczenie liczby skrzyżowań i zjazdów, przewidywanie obsługi terenów poprzez istniejące i projektowane drogi niższej kategorii.

Z punktu widzenia prawidłowego funkcjonowania obszarów rozwojowych ważne jest zabezpieczenie obsługi komunikacyjnej tychże obszarów. W tym aspekcie proponuje się następujące ustalenia:

- obsługa komunikacyjna obszarów położonych przy drodze krajowej nr 16 winna

odbywać się poprzez drogi niższych kategorii, na zasadach określonych w przepisach odrębnych;

- dopuszcza się realizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej związanych z obsługą techniczną drogi – odwodnienia, oświetlenia itp., na warunkach zarządcy drogi w porozumieniu z gestorami sieci;
- dopuszcza się lokalizację obiektów budowlanych i urządzeń technicznych związanych z prowadzeniem, zabezpieczeniem i obsługą ruchu, a także urządzeń związanych z potrzebami zarządzania ruchem;
- parametry techniczne dróg wyznacza się na podstawie przepisów odrębnych;
- ostateczne rozstrzygnięcie klasy drogi powinno nastąpić na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania;
- dopuszcza się realizację ciągów pieszo-rowerowych.

Do najważniejszych zadań w zakresie rozwoju komunikacji drogowej zaliczono:

- remont i modernizację dróg gminnych;
- poprawę powiązań komunikacyjnych z nadrzędnym układem komunikacyjnym kraju i regionu;
- minimalizacja uciążliwości funkcjonowania transportu;
- zaleca się tworzenie nowej sieci drogowej przed rozwojem zabudowy nowych osiedli bądź zespołów mieszkaniowych;
- tworzenie ogólnodostępnych parkingów w miejscach do tego przeznaczonych.

2. Rozwój komunikacji rowerowej i pieszej

Na terenie gminy istnieją perspektywy dla rozwoju ruchu rowerowego i pieszego. Ruch rowerowy w ostatnich latach ulega rokrocznej sukcesywnej intensyfikacji. Jednocześnie nasilenie ruchu samochodowego stwarza zagrożenia dla bezpieczeństwa ruchu rowerowego. Dlatego też w ramach prac planistycznych w przypadkach gdy będzie to technicznie możliwe ustala się obowiązek wytyczenia odpowiednio oznakowanych i urządzonych dróg dla rowerów wydzielonych z układów komunikacji samochodowej. Komunikacja ta może funkcjonować w oparciu o istniejącą infrastrukturę drogową, zachowując przy tym istniejące, cenne walory przyrodnicze, w tym przede wszystkim ciągi i aleje przydrożne.

3. Rozwój sieci wodociągowej

Zaopatrzenie w wodę pitną dla mieszkańców gminy będzie realizowane z istniejących

ujęć wody wskazanych i opisanych w części tekstowej dotyczących uwarunkowań niniejszego studium.

Zachowuje się istniejące ujęcia wody. Zakłada się ich sukcesywną modernizację, automatyzację w celu dostosowania do zmieniających się przepisów i standardów oraz zapotrzebowania.

Nie wykorzystywane i nieudokumentowane zasoby wód podziemnych powinny zostać udokumentowane i zbilansowane oraz stanowić rezerwę zasobów czystych wód podziemnych na okres kierunkowy.

W zależności od tempa rozwoju przestrzennego gminy przewiduje się realizację kolejnych odcinków sieci wodociągowej i włączenia w obecny układ infrastruktury technicznej wodociągowej.

Dopuszcza się korzystanie z ujęć indywidualnych.

4. Rozwój sieci wodno-kanalizacyjnej

W zakresie gospodarki wodno-ściekowej na terenie gminy Kisielice ustanowiono aglomerację, zgodnie z uchwałą nr XXX/591/13 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 24 września 2013 r. w sprawie wyznaczenia aglomeracji Kisielice oraz likwidacji dotychczasowej aglomeracji Kisielice (Dz. Urz. Woj. Warmińsko-Mazurskiego z 2013 r. poz. 2974). Obszarem aglomeracji objęto obszar miasta oraz tereny położone na obszarze miejscowości Sobiewola, Limża, Łodygowo, Kantowo, Ogrodzieniec oraz Goryń. Rozwój systemów w zakresie odprowadzania i oczyszczania ścieków powinien zapewnić możliwe jak najszybsze wyposażenie terenów gminy w sieć kanalizacji sanitarnej. Obszar miasta jest w całości skanalizowany. Zaleca się budowę zbiorczych systemów kanalizacji sanitarnej na obszarze aglomeracji, na terenach zwartej zabudowy wsi oraz w odniesieniu do większych terenów rozwoju zabudowy.

W terenach zabudowy rozproszonej dopuszcza się stosowanie indywidualnych rozwiązań z zakresu odprowadzania ścieków tj. szczelnych zbiorników bezodpływowych i przydomowych oczyszczalni ścieków, jak dotychczas. Istotnym celem w zakresie gospodarki wodno-ściekowej jest rozbudowa sieci kanalizacji sanitarnej w celu ochrony gleby i wód podziemnych przed skażeniem lokalnymi szambami oraz poprawy warunków sanitarnych mieszkańców.

5. Rozwój sieci elektroenergetycznej

Zakłada się, że wraz z rozwojem nowoprojektowanych terenów zabudowy

mieszkaniowej i terenów aktywności gospodarczej, dla pokrycia zapotrzebowania na energię elektryczną niezbędna będzie modernizacja i rozbudowa istniejącej sieci elektroenergetycznej.

W zakresie istniejącej infrastruktury technicznej elektroenergetycznej zakłada się:

- modernizację, remonty sieci średniego i niskiego napięcia, będących w stanie technicznym tego wymagającym;
- modernizację starych i budowę nowych stacji transformatorowych;
- w przypadku modernizacji przebudowy i budowy sieci zaleca się stosowanie linii kablowych.

6. Rozwój sieci gazowej

Na terenie gminy nie ma sieci gazu przewodowego. Budowa sieci gazowej jest uzależniona od ekonomicznej opłacalności przedsięwzięcia i przy obecnych uwarunkowaniach dotyczących efektywnego popytu na gaz, dostępności alternatywnych paliw i coraz lepszego wykorzystania odnawialnych źródeł energii, realizacja tego typu inwestycji w niewielkich jednostkach osadniczych przy rozproszeniu odbiorców jest nieopłacalna dla spółki gazowniczej. Pogarsza to prawdopodobnie perspektywy budowy sieci gazowej w gminie. W związku z tym rozwinięta jest gospodarka gazem butlowym, który wykorzystywany jest głównie w gospodarstwach domowych.

7. Rozwój sieci telekomunikacyjnej

Planowany rozwój terenów zabudowy mieszkaniowej i aktywności gospodarczej tworzą zapotrzebowanie na publicznie dostępne usługi telefoniczne i teleinformatyczne. Dla pokrycia tego zapotrzebowania niezbędna będzie modernizacja i rozbudowa istniejących sieci systemu stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej. Szczegółowe zasady lokalizacji obiektów infrastruktury sieciowej na terenach planowanej zabudowy mogą zostać określone w ramach opracowywania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Proponuje się rozszerzenie zasięgu systemu sieciowego ogólnej dostępności do szerokopasmowego internetu. Sieć taka może obejmować swoim zasięgiem istniejące obiekty użyteczności publicznej, placówki edukacyjne, kulturalne oraz tereny inwestycyjne. Wykorzystanie nowoczesnych technik informacyjnych wpłynie na rozwój społeczeństwa informatycznego, zwiększy się dostępność do usług takich jak np.: rejestracja firm, poszukiwanie partnerów gospodarczych, elektroniczna obsługa przedsiębiorców.

Na terenie gminy dopuszcza się lokalizację masztów radiokomunikacyjnych i stacji

bazowych telefonii komórkowej.

8. Rozwój ciepłownictwa

Obecnie na terenie gminy nie funkcjonuje zorganizowany system zaopatrzenia w energię ciepłą. W związku ze znacznym zróżnicowaniem rodzajów źródeł ciepła na terenie gminy (paliwo gazowe, paliwa stałe, paliwa ciekłe oraz prąd elektryczny) należy podejmować działania mające na celu zmniejszenie zużycia energii. Działania te należy realizować poprzez:

- ocieplanie i termomodernizację istniejących budynków;
- instalowanie w istniejących budynkach wyposażenia regulującego zużycie energii (zakładanie liczników ciepła);
- stosowanie automatyki pogodowej, mającej na celu dostosowanie ilości ciepła dostarczanego do instalacji wewnętrznej centralnego ogrzewania do aktualnych warunków atmosferycznych.

Preferuje się zaopatrzenie w ciepło w oparciu o niskoemisyjne systemy ogrzewania.

9. Rozwój systemu gospodarki odpadami

Odpady komunalne na terenie gminy unieszkodliwiane są poprzez deponowanie ich na składowiskach odpadów stałych. Po zamknięciu składowiska odpadów w miejscowości Pławty Wielkie w 2007 r., zgodnie z Wojewódzkim Planem Gospodarki Odpadami dla Województwa Warmińsko-Mazurskiego, instalacją do, której kierowane są odpady z terenu Gminy Kisielice jest Zakład Unieszkodliwiania Odpadów w Rudnie koło Ostródy. W wyniku ogłoszonego przetargu na świadczenie usług odbioru, zagospodarowania i transportu odpadów komunalnych z terenu Gminy Kisielice wybrany został przedsiębiorca, który świadczy usługi, jest nim Wielobranżowy Zakład Usługowo – Produkcyjny i Handlowy „SPOMER” Sp. z o. o. z siedzibą w Iławie. Firma odbiera odpady komunalne według ustalonej częstotliwości z terenów nieruchomości oraz terenów przeznaczonych do użytku publicznego. Za odbiór odpadów uiszczane są opłaty zgodnie z odpowiednią uchwałą podjętą przez Radę Miejską w Kisielicach.

Na terenie gminy obowiązuje regulamin utrzymania czystości i porządku – będący aktem prawa miejscowego. Gmina dokonuje także rocznej analizy systemu gospodarki odpadami komunalnymi, której celem jest weryfikacja możliwości technicznych i organizacyjnych gminy w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi.

10. Odnawialne źródła energii

Produkcja energii z odnawialnych źródeł na terenie gminy Kisielice opiera się głównie na energii pozyskiwanej z funkcjonujących na terenie gminy farm wiatrowych. W Studium nie przewiduje się lokalizacji nowych elektrowni wiatrowych. Na terenie miasta pozyskuje się energię z przetwarzania biomasy-słomy.

Rozwój technologii wykorzystania odnawialnych źródeł energii stwarza szanse dla społeczności lokalnej oraz lokalnych inwestorów na uzyskanie pewnej niezależności energetycznej, rozwoju lokalnego oraz proekologiczną modernizację i decentralizację sektora energetycznego gminy.

Z wyłączeniem terenów leśnych i obszarów chronionych, dopuszcza się lokalizację małych elektrowni wodnych po dokonaniu oceny potencjału hydroenergetycznego oraz oceny wpływu na środowisko.

Zaleca się również stosowanie kolektorów słonecznych do pozyskania energii dla potrzeb uzyskania ciepłej wody i do ogrzewania pomieszczeń w gospodarstwach domowych.

VI. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym

Do najważniejszych celów publicznych o znaczeniu lokalnym w obszarze studium zaliczono takie zadania jak:

- modernizacja drogi gminnej dojazdowej do gruntów rolnych oraz siedlisk gospodarstw rolnych w miejscowości Krzywka (etap I);
- docieplenie ścian zewnętrznych wraz z robotami towarzyszącymi – pawilonu szkolnego zespołu szkół w Kisielicach;
- remont świetlicy wiejskiej w Jędrychowie;
- budowa, rozbudowa i przebudowa dróg gminnych.

VII. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1

Inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, dotyczące bezpośrednio gminy Kisielice, zostały zawarte w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa warmińsko-mazurskiego oraz w dokumentach opracowanych przez Gminę Kisielice. Powiat Iławski nie posiada aktualnej strategii rozwoju. W Planie Zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko-mazurskiego zostały ujęte następujące inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym odnoszące się do obszaru gminy Kisielice:

- z zakresu inwestycji drogowych: przebudowa drogi krajowej nr 16 do parametrów klasy GP, a docelowo do klasy S, na odcinku Dolna Grupa – Ełk; na obszarze województwa dotyczy odcinków: granica z województwem kujawsko-pomorskim – Olsztyn, Olsztyn – Biskupiec (dobudowa drugiej jezdni), Borki Wielkie – Ełk; na odcinku węzeł Kalinowo – granica z województwem podlaskim do klasy GP, wraz z budową obwodnic miast i obejść miejscowości – priorytetowe znaczenie ma realizacja obwodnicy Olsztyna;
- z zakresu infrastruktury technicznej: budowa linii 110kV Ogrodzieniec – Łasin (Plan Rozwoju na lata 2014-2019 ENERGA-OPERATOR S.A.);
- z zakresu infrastruktury technicznej: budowa GPZ Ogrodzieniec (Plan Rozwoju na lata 2014-2019 ENERGA-OPERATOR S.A.);
- z zakresu infrastruktury technicznej: rozbudowa GPZ Kisielice (Plan Rozwoju na lata 2014-2019 ENERGA-OPERATOR S.A.).

Dnia 25 kwietnia 2018 r. Rada Miejska Kisielice podjęła uchwałę w sprawie dokonania zmiany w uchwalonej Strategii Zrównoważonego Rozwoju Miasta i Gminy Kisielice na lata 2007–2020 przewidując następujące zadania inwestycyjne:

- inwestycje w obiekty zabytkowe służące poprawie ich stanu na terenie Gminy Kisielice;
- poprawa stanu technicznego budynków wchodzących w skład Zespołu Szkół w Kisielicach oraz Szkół Podstawowych na terenie Gminy Kisielice
- ochrona obiektów zabytkowych oraz poprawa ich stanu, - podniesienie wartości kulturowej zabytków na terenie miasta.

VIII. Obszary dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary przestrzeni publicznej

W granicach administracyjnych gminy Kisielice nie wyznacza się obszarów, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

IX. Obszary dla których gmina zamierza się sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne

W związku z tym, że obszar gminy Kisielice pokryty jest w całości obowiązującymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego zaleca się dokonywanie w odpowiednim zakresie zmian wskazanych dokumentów w razie potrzeby stworzenia nowych terenów rozwoju zabudowy mieszkaniowej, zagrodowej, usługowej, terenów rozwoju zabudowy produkcyjnej, magazynowej, składowej oraz terenów rozwoju zabudowy letniskowej oraz dostosowania zapisów obowiązujących planów do aktualnych przepisów prawa.

Zaleca się, aby sporządzane zmiany planów miejscowych były poprzedzone analizą zasadności przystąpienia do sporządzenia tych planów.

Ponadto zgodnie z przepisami Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym gmina powinna wykonywać analizę zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy oraz ocenę aktualności miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

X. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej

Rozwój rolniczej przestrzeni produkcyjnej oraz zasady jej funkcjonowania powinny polegać na:

- ochronie terenów o najwyższej przydatności rolniczej przed przeznaczeniem na cele nierolnicze;
- realizacji nowych obiektów produkcji zwierzęcej (obory, chlewnie, kurniki) wymaga zachowania minimalnej odległości od zabudowy przeznaczonej na stały pobyt ludzi: 500 m przy wielkości obsady 60-120 DJP; 1000 m przy wielkości obsady 121-210 DJP; 2000 m przy wielkości obsady powyżej 210 DJP;

- rozbudowa istniejących obiektów produkcji zwierzęcej do 60 DJP wymaga zachowania odległości minimum 100 m od zabudowy przeznaczonej na stały pobyt ludzi,
- przeciwdziałaniu erozji gleb, poprzez właściwą gospodarkę rolną i wprowadzanie zieleni śródpolnej na terenach potencjalnie erodowanych;
- przeciwdziałaniu nadmiernej intensyfikacji produkcji rolnej oraz nadmiernym stosowaniem środków ochrony roślin i nawozów, a także przed niewłaściwą agrotechniką;
- likwidacji wadliwych melioracji;
- w stosunku do gruntów rolnych klasy bonitacyjnej I-III obowiązują przepisy dotyczące ochrony zasobów glebowych przez zmianą sposobu użytkowania, w myśl Ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych;
- wyłączeniu z produkcji rolnej gruntów najniższych klas bonitacyjnych celem przeznaczenia ich do zalesienia lub zagospodarowania rekreacyjnego;
- wprowadzaniu kierunków produkcji optymalnych w istniejących warunkach lokalnych i najbardziej efektywnych;
- aktywizacji rolników na rzecz tworzenia grup marketingowych, producenckich i rozwoju nowoczesnej spółdzielczości.

Rozwój leśnej przestrzeni produkcyjnej oraz zasady jej funkcjonowania powinny polegać na:

- przeciwdziałaniu przeznaczaniu gruntów leśnych na cele nieleśne;
- ochrona w szczególności lasów ponadlokalnego systemu przyrodniczego gminy i regionu;
- racjonalnym kształtowaniu terenów zieleni wysokiej poprzez zalesianie niektórych gruntów, mało przydatnych dla rolnictwa lub osadnictwa (grunty najniższych klas bonitacyjnych i nieużytki);
- poprawie stanu sanitarnego lasów;
- dążeniu do tworzenia zwartych kompleksów leśnych poprzez właściwe kształtowanie granicy polno-leśnej;
- zakładaniu, uzupełnianiu i właściwej pielęgnacji zadrzewień przydrożnych;
- w stosunku do lasów ochronnych obowiązują stosowne przepisy prawa;
- kontrolowaniu eksploracji leśnej poprzez szczegółowe wydzielenie ciągów ścieżek leśnych.

XI. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary osuwania się mas ziemnych

1. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią

W obrębie obszarów zagrożonych powodzią, określonych zasięgiem zalewów wód na terenie gminy Kisielice występują obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat (Q 1%). Obszar szczególnego zagrożenia powodzią powinien pozostać wolny od zabudowy mieszkaniowej, usługowej i przemysłowej.

Zgodnie z zasadami kształtowania zasobów wodnych i racjonalne nimi gospodarowanie, zabezpieczenie obszarów przed zagrożeniem powodziowym powinno być realizowane, tam gdzie jest to konieczne, za pomocą działań technicznych przyjaznych środowisku (nieinwazyjnych), np. poprzez realizację suchych zbiorników, polderów przepływowych oraz bocznych zbiorników retencyjnych w obszarze dorzeczy.

Zgodnie z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko-mazurskiego jako główny kierunek dla realizacji polityki przestrzennej województwa w zakresie gospodarki wodami i ochrony przeciwpowodziowej ustalono prowadzenie działań zapobiegających (minimalizujących) wystąpienie powodzi oraz ograniczających jej negatywne skutki dla życia i zdrowia ludzi, dziedzictwa kulturowego, działalności gospodarczej oraz środowiska.

W opracowywanych dokumentach planistycznych należy uwzględnić mapy zagrożenia i mapy ryzyka powodziowego. Do czasu przekazania map zagrożenia powodziowego uwzględnia się obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią, określone przez właściwego dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej, w studiach ochrony przeciwpowodziowej i uznaje się je za obszary szczególnego zagrożenia powodzią. Najistotniejsze z punktu widzenia zagospodarowania przestrzennego są przepisy obowiązujące na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią regulowane przez Ustawę Prawo wodne.

2. Obszary osuwania się mas ziemnych

Na obszarze gminy Kisielice nie występują tereny kwalifikowane jako obszary predysponowane do występowania ruchów masowych.

XII. Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filary ochronne

Na terenie gminy Kisielice nie występują udokumentowane złoża kopaliny.

Zastosowanie filarów ochronnych miałyby miejsce w przypadku ustanowienia udokumentowanych złóż kopaliny, terenów i obszarów górniczych.

Zgodnie z opracowanymi projektami zagospodarowania złoża, na obszarach górniczych wyznacza się w złożu kopaliny filary ochronne. Filary ochronne wyznacza się w przypadku wystąpienia na terenach górniczych obiektów budowlanych, dróg, elementów linii elektroenergetycznych (np. słupy elektroenergetyczne). Zadaniem filara jest zabezpieczenie tychże elementów przed negatywnym skutkiem eksploatacji górniczej. W projektach zagospodarowania złoża w odniesieniu do filarów ochronnych określa się takie elementy jak:

- zachowanie bezpieczeństwa powszechnego;
- wymogi dotyczące ochrony środowiska;
- ochrona złoża i obiektów budowlanych przed zagrożeniem wodnym, pożarami i wybuchami.

XIII. Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz.U.2015 poz. 2120)

Na terenie gminy Kisielice nie występują obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych.

XIV. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji, rekultywacji lub remediacji

1. Obszary wymagające przekształceń i rehabilitacji

Obszary mogące wymagać przekształceń i rehabilitacji obejmują zabudowę zlokalizowaną na terenie miasta oraz gminy Kisielice, objętą strefami ochrony konserwatorskiej, wyróżniającą się walorami kulturowymi oraz krajobrazowymi, o różnym

stopniu zachowania.

Rehabilitacja tychże obszarów powinna mieć na celu poprawę jakości życia mieszkańców i być realizowana poprzez podejmowania takich działań jak modernizacja obiektów, budowa i rozbudowa odpowiedniej infrastruktury technicznej.

2. Obszary niezabudowane wymagające rekultywacji

Na terenie gminy Kisielice wskazuje się do rekultywacji obszar byłego składowiska odpadów w miejscowości Pławty Wielkie. Rekultywację należy prowadzić w kierunkach: rolnym, leśnym, wodnym lub łączącym wymienione kierunki rekultywacji, zgodnie z wymaganiami określonymi w oparciu o ustalony kierunek rekultywacji.

3. Obszary wymagające remediacji

Na terenie gminy Kisielice nie wyznaczono obszarów wymagających remediacji.

XV. Obszary zdegradowane

W granicach gminy Kisielice nie wyznaczono obszarów zdegradowanych wyznaczonych na podstawie przepisów prawa.

XVI. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych

Na terenie gminy Kisielice nie występują tereny zamknięte.

XVII. Obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie

W granicach administracyjnych gminy Kisielice nie wyznaczono obszarów funkcjonalnych o znaczeniu lokalnym.

Na terenie gminy Kisielice nie wyznaczono obszarów rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2 000 m² oraz obszarów rozmieszczenia urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW.